úpravě jednotlivých položek rozpočtu školního, ježto k hájení zájmů školní obce ve směrech stížností uplatňovaných jest podle ustanovení § 2 odst. 2 zák. č. 16/1873 z. z. čes. a § 25 odst. 3 zák. č. 292/20 povolána míst. škol. rada. Ježto tedy naříkanou úpravou školního rozpočtu subj. práva politické obce dotčena nebyla, bylo stížnost, pokud je podána také touto st-lkou, vzhledem k ustanovení § 2 odst. 1 zák. o ss odmítnouti pro nepřípustnost. Naproti tomu z těchže důvodů, z jakých nss dospěl v nál. Boh. A 10.007/32 k názoru, že školní obec může se brániti proti opatřením úřadu v příčině úpravy rozpočtu školního ve stejném rozsahu jako obec politická proti úpravě rozpočtu obecního, bylo přiznati stižní legitimaci míst. škol. radě.

Uvažuje o stížnosti této st-lky, nemohl nss přisvědčiti námitce nezákonnosti, uplatňované také proti snížení položky na různá vydání, neboť st-lka ve vyjádření proti zamýšlené úpravě této položky neuvedla, k jakému účelu tato položka slouží, a netvrdila nic konkretního, z čeho by byl musil žal. úřad usuzovati, že jde o plnění na zákonu nebo právním titulu založené, a mohl se proto úřad právem domnívati, že jde tu toliko o posouzení účelnosti tohoto vydání. Ostatně st-lka ani v soudní stížnosti netvrdí, že preliminovaná položka sloužila k určitým plněním zákonným nebo vykonatelným.

Za to bylo nutno přisvědčiti stížnosti, že udržování školních budov, vytápění, osvětlování a čištění školních místností, opatřování a zachovávání školního nářadí a ostatních věcí, jichž pro vyučování je třeba, je povinností, uloženou obci předpisem § 2 zák. z 24. února 1873 č. 16 z. z. resp. § 35 zák. č. 292/20 a že tedy i zde šlo o plnění na zákonu založené. Ježto pak z nař. rozhodnutí, které v této části také není odůvodněno, nelze seznati, jaké okolnosti vedly žal. úřad k snížení této potřeby, bylo z těchže důvodů, z jakých nss dospěl k zrušení opatření sub 3, 4, 6, 9 rozpočtu obecního, zrušiti i opatření, jímž snížena položka na udržování budov a na všeobecné vyučování ve školách obecných a občanských.

Č. 10.406.

Zaměstnanci veřejní: Jak jest podle zák. č. 103/26 určiti služební pořadí úředníka, který před zákonem č. 103/26 měl pouze titul vyšší třídy hodnostní?

(Nález ze dne 10. března 1933 č. 3923.)

Věc: Václav K. v Ž. (adv. Dr. Osvald Schulman z Prahy) proti ministerstvu zemědělství o služební pořadí.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Dekretem min. zeměd. z 10. března 1920 byl st-l — do té doby lesní správce na panství kanonie Premonstrátů na Strahově — jmenován lesmistrem u státního lesního úřadu pro lesy komunální v B. a pověřen vedením okresní lesní správy ve Z. S tímto jmenováním byly podle dekretu spojeny požitky VIII. hodn. třídy 1. plat. stupně podle dosavadních norem pro Slov. platných s příslušným místním přídavkem, jakož

i s přídavky drahotními a deputátními i dietami. Službu nastoupil dne 1. května 1920. Při převodu do platů podle zák. č. 103/26 byl převeden výnosem expositury min. zeměd. v Bratislavě z 2. prosince 1926 k 1. lednu 1926 do platu 6. platové stupnice e) stupně. Rozhodnutím vlády z 26. dubna 1928 bylo st-li propůjčeno služební místo v 5. platové stupnici s úředním titulem »vrchní lesní komisař« v systemisovaném osobním stavu zemědělsko-technických úředníků pro lesní službu dohlédací u politických úřadů.

V seznamu pořadí (podle § 37 služební pragmatiky a § 20 plat. zák.) zemědělsko-technických úředníků (čekatelů) pro lesní službu dohlédací u politických úřadů služební třídy I b a úředníků služební třídy II, kteří vážou služební místa služební třídy I b podle odst. 2 § 5 vl. nař. č. 103/27 podle stavu z 31. prosince 1929 zařazen st-l v 5. platové stupnici na místě 24. Nahlédnuv do tohoto seznamu vznesl st-l u okresního úřadu v Žilině dne 31 března 1930 stížnost podle odst. 3 § 39 služ. pragm. k min. zeměd., které výnosem z 28. května 1930 nebylo vyhověno z těchto důvodů: »Podle § 20 plat. zák. a § 37 služeb. pragm. určuje se služební pořadí úředníků délkou služební doby ztrávené ve vlastnosti definitivně ustanoveného úředníka v téže služební třídě na služebním místě téže platové stupnice. Pokud již z toho nevyplývá určité pořadí, jest pro jeho posouzení směrodatným v prvé řadě hodnostní poměr v nejblíže nižší třídě hodnostní. Poněvadž Vám vláda republiky Čsl. rozhodnutím z 26. dubna 1928 (dekret min. zem. z 12. května 1928) propůjčila služebni místo 5. platové stupnice, t. j. s platností od 26. dubna 1928, patříte pořadím za veškeré úředníky, jimž byla zmíněná platová stupnice propůjčena s platností dřívější. Pokud se týče Vašeho pořadí ve skupině úředníků (běžné čís. 23—34), jimž bylo služební místo 5. platové stupnice propůjčeno s touže platností, t. j. od 26. dubna 1928, určeno bylo toto se zřetelem na hodnostní poměr v nejbližší nižší třídě hodnostní, t. j. v bývalé VIII. hodn. třídě. Ostatní námitky Vámi uváděné nemají pro posouzení věci významu. Zejména nemůžete se, pokud jde o Vaše služební pořadí, právem odvolávati na ustanovení § 201 odst. 2 plat. zák. a to již z důvodu, že Vám před účinností platového zákona nebyl propůjčen charakter vyšší hodn. třídy, než které jste dosáhl jmenováním.«

O stížnosti uvažoval nss takto:

St-l vychází ze základního názoru, že měl býti vzat zřetel při určení služebního pořadí k 31. prosinci 1929 v 5. platové stupnici k služební době ztrávené st-lem od 10. března 1920 v VIII. hodn. třídě a odůvodňuje tento svůj názor v podstatě tím, že mu jako lesmistrovi VIII. hodn. třídy příslušel vzhledem k § 11 vl. nař. č. 103/27 a § 152 plat. zák. č. 103/26 charakter vyšší hodn. třídy a že mu proto podle § 201 odst. 2 plat. zák. mělo býti počítáno služební pořadí při propůjčení služebního místa v 5. platové stupnici již ode dne 10. března 1920 a ne teprve ode dne propůjčení místa toho. — Neprávem.

Předpis § 201 odst. 2 plat. zák. stanoví: »Má-li úředník charakter vyšší hodn. třídy, počítá se mu, když bude mu propůjčeno služební místo systemisované v nejblíže vyšší platové stupnici, než do které byl převeden, pořadí již ode dne, kterým mu byl propůjčen charakter vyšší

hodnostní třídy.« Podle předeslaného jde o to, co rozumí zákonodárce na tomto místě »charakterem vyšší hodn. třídy«. Pojem ten sluší vyložiti z personálního zákonodárství platného v době, kdy platový zákon vešel k účinnost. Jak zák. č. 47/1873 ř. z., č. 172/1898 ř. z., 34/1907 ř. z. tak služební pragmatika úřednická vycházely z principu systemisace míst podle hodn. tříd a honorování úředníků podle těchto míst. Přiznávaly tedy úředníku vždy plat oné třídy hodnostní, která příslušela místu, jež úředník definitivně zastával. Předpisy ty zachovaly však v platnosti vedle propůjčování určitých systemisovaných služebních míst také propůjčování pouhého titulu a charakteru resp. toliko charakteru vyšší hodn. třídy než která tomu kterému státnímu úředníku příslušela, a spojovaly s aktem takovým určitá práva pro dotčeného úředníka (srv. dv. dekret z 5. dubna 1844 č. 46 sv. 72 sb. z. pol.). K nabytí takového charakteru vyšší hodn. třídy bylo vždy třeba zvláštního správního aktu příslušného vládního činitele. Podstata aktu toho spočívala v tom, že úředníku určité hodn. třídy se propůjčil charakter vyšší hodn. třídy. Musel tedy býti úředník skutečným úředníkem určité hodn. třídy a vedle toho měl charakter hodn. třídy vyšší. Mluví-li tedy § 201 odst. 2 plat. zák. o »úředníku s charakterem vyšší hodnostní třídy«, může míti na zřeteli jen úředníky, kteří před účinností plat. zák. dosáhli předeslaným způsobem charakteru vyšší hodn. třídy.

Jak nesporno, byl st-l jmenován při převzetí do státní služby úředníkem VIII. hodn. třídy s titulem (ne charakterem) lesmistra. Byl tedy skutečným úředníkem VIII. hodn. třídy a neměl vůbec charakteru vyšší hodn. třídy. Nedopadá proto na něho předpis § 201 odst. 2 plat. zák. a nemůže z obsahu jeho nic vytěžiti pro své stanovisko.

Mylně dovolává se stížnost § 152 plat. zák., neboť ten má na mysli dosavadní předpisy, jež se týkají státních zaměstnanců a obsahují ustanovení o určitých hodn. třídách a určuje poměr míst těch k místům systemisovaným v platových stupnicích. Nelze proto z něho vykládati ustanovení § 201 odst. 2, které přec není »dosavadním« předpisem, nýbrž předpisem novým.

Stejně mylně dovolává se stížnost § 201 odst. 1 cit. zák. Tento předpis se týká podle svého jasného znění služebního pořadí převedených státních úředníků, dokud nenastane okolnost zakládající samostatný důvod pro změnu pořadí (na příkl. povýšení). St-l byl však po převodu povýšen a proto nelze pořadí jeho určovati podle § 201 odst. 1 plat. zák., nýbrž podle § 20 plat. zák. Podle tohoto předpisu jest pro určení služebního pořadí rozhodnou předem délka služební doby ztrávené ve vlastnosti definitivně ustanoveného úředníka téže služební třídy a téže platové stupnice, a jen pokud by z této nevyplývalo určité pořadí, byly by podle § 37 služeb. pragm. směrodatny další momenty v tomto § uvedené, zejména hodn. poměr v nejblíže nižší platové stupnici.

Jestliže tedy žal. úřad zařadil st-le v 5. platové stupnici za úředníky, kterým tato hodnost byla propůjčena od dřívějšího data, kteří tedy ztrávili na služebním místě systemisovaném v služební třídě I b) 5. platové stupnice dobu delší, než st-l, nelze v tomto postupu spatřovati porušení zákona, třeba úředníci takto předřazení byli se st-lem při převodu

do nových platů převedeni v téže platové stupnici, t. j. 6. jako on a třeba v této následovali pořadím za ním. Není tudíž stížnost ani pokud se opírá o ustanovení odst. 1 § 201 plat. zák. důvodnou.

Č. 10.407.

Zaměstnanci veřejní: Kdy jest zaměstnance obce považovati za úředníka obecního podle zák. č. 35/1908 z. z. čes. a č. 443/19 Sb.?

(Nález ze dne 10. března 1933 č. 3999.)

Prejudikatura: Boh. A 119/19, 558/20, 699/21, 701/21, 795/21, 1569/22, 1581/22, 2133/23, 4109/24, 4750/25 a j.

Věc: Josef K. a Alois Č. v R. (adv. Dr. Vlad. Říha z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o právní povahu služebního poměru.

Výrok: Stížnosti se zamítají pro bezdůvodnost.

Důvody: Nálezem Boh. A 119/19 zrušil nss k stížnosti obce R. podle § 7 zák. o ss rozhodnutí býv. zsk v Praze z 26. června 1918 o jmenování úředníků měst. železáren v R. definitivními úředníky obecními v podstatě z toho důvodu, že žal. úřad, posoudiv věc nesprávně po stránce právní, nezjistil právně relevantní okolnost, zda obec R. měla a platně projevila vůli, třebas i dodatečně, místa žadatelům udělená jako místa úřednická zříditi nebo je za taková pokládati, a zdali osoby, o něž jde, na tato místa byly platně a řádně, zejména od subjektu k tomu oprávněného, jmenovány.

Podáním z 5. prosince 1923 žádali st-lé, úředníci železáren města R., městské zastupitelstvo v R., aby jim jako obecním úředníkům ve smyslu § 41 zák. č. 443/19 byly upraveny jejich služební poměry a požitky. Městské zastupitelstvo v R. ve schůzi konané dne 27. února 1925 se usneslo žádosti té nevyhověti, poněvadž předpis § 41 zák. č. 443/19 se vztahuje pouze na úředníky obecní, t. j. úředníky, jimž kvalifikace obecních úředníků podle zem. zák. č. 35/1908 bezesporně náleží, což žádný ze žadatelů prokázati nemůže, neboť právě o tuto kvalifikaci vede se dosud mezi nimi a obcí spor. Žadatelé byli ustanoveni úředníky měst. železáren již po vydání zem. zák. č. 35 z. z. z r. 1908, který vyhražuje ustanovení obec. úředníků obecnímu zastupitelstvu po provedení určitého formálního řízení (veř. konkursu a p.). Žadatelé nebyli jmenováni ve službě měst. železáren obecním zastupitelstvem, nýbrž přijati pouze správou železáren, čímž obec zřejmě dala najevo, že neměla v úmyslu ustanoviti je úředníky obecními. To potvrzuje dále i ta okolnost, že u žadatelů nebyl upraven služební poměr ani v jednom směru podle předpisů zem. zák. č. 35 z r. 1908, ačkoli jinak jsou předpisy ty při obecních úřednících pro obec zcela závazné (kogentní). Obec konečně svůj úmysl, že žadatele nechtěla ustanoviti obecními úředníky, nejpádněji dala najevo tím, že zamítla jejich dřívější žádosti za ustanovení obecními úředníky a že v záležitosti této nastoupila a dosud vede s nimi adm. spor.